СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 268. Джерзи Сити, Н. Дж., четвер, 17. падолиста, 1927. VOL. XXXV. No. 268. Jersey City, N. J., Thursday, November 17, 1927. THREE CENTS

ЧИСЛО ВБИТИХ У ПИТСБУРҐУ ВСТАНОВЛЯЮТЬ НА 26 ОСІБ

ЩЕ ДАЛІ ШУКАЮТЬ 9 ПРОПАВШИХ ОСІБ.

ПИТСБУРҐ, ПА., 15. падолиста. — Ратункові відділи ще далі обшукують румовища за жертвами страшного вибуху збірника природного ґазу. З пропавших 13 найдено 4, всі вони вбиті, — а 9 других ще далі шукають.

У сей спосіб число жертв вибуху встановлено на 26 осіб.

Людьми, що осталися через вибух без даху над головами, заопікувалося місто.

Урядові слідства в справі вибуху обертаються головно довкола питання, що було причиною вибуху. Думка, що вибух викликали робітники, які направляли збірник з ґазом, уживаючи при тому незвичайно горячої полуміни, викликує горячу дебату; одні признають сей догад за правдивий, а другі кажуть, що вживанне такої полуміни виключене, бож неможливо припустити, щоби робітники не знали, що працювати серед таких умов все одно, що поповняти самовбийство.

МАЙНЕРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРЕДЛОЖИТЬ УГЛЕВУ СПРАВУ КУЛИДЖОВИ.

БУДУТЬ ПРОСИТИ КУЛИДЖА О ІНТЕРВЕНЦІЮ.

ПИТСБУРҐ, 15. падолиста. — Конференція для справи допомоги страйкуючим майнерам мягкого вугля, яку скликала Американська Федерація Праці, постановила вислати до президента Кулиджа делеґацію, щоби предложити президентови звіт зі стану страйкарів та домагатися від нього заходів коло поправи.

Делеґація буде також говорити з пенсилвенійським ґубернатором Фишером, котрого ріжні делеґати на конвенції зачисляли між кайзавзятійших ворогів страйкарів. Делеґація буде домагатися від ґубернатора, щоби він перестав уживати стейтових урядників і поліції проти страйкуючих майнерів.

Рівночасно конференція постановила видати публичний заклик до американського робітництва, щоби воно помагало страйкуючим майнерам ґрішми, одінкем і поживою.

ПАЛИЙ ДІСТАВ 15 ЛІТ ВЯЗНИЦІ.

НЮ ЙОРК, 15. падолиста. — Перед місцевим стейтовим судом у Бронксі ставав нині обжалований за підпал властитель ґалянтерійної крамнички Джейкоб Елперн.

Подія, що була основою обжалування, случилася дня 22. серпня сього року. Коло 11. години в ночі займився 5-поверховий дім, у якому була крамниця Елперна. Пожар виґнав з хати 11 родин, живучих у тому домі. Ніч була холодна, і богато людий простудилося так, що богато дістало запалення легень. Поліція арештувала зараз Елперна як підозрілого за підпал, і сей по кількох годинах допитів признався, що він наняв одного Італійця, щоби сей посипав фосфору по запальній матерії, яку він мав у крамниці. Як воздух зіткнувся з фосфором, матерія займилася. Зачала горіти крамниця, а відтак і ціла камениця.

Признаючися до підпалу, обжалований говорив, що він був у страшній нужді, що його родина, зложена з жінки й 2 дітий, дуже бідувала, та що доведений сим до розпуки, він вибрав собі висшу асекурацію від огню, а відтак підпалив крамницю, щоби дістати обезпечення. Адвокат його просив суду мати милосердя над обжалованим, який має 55 літ та хорує. У відповідь на сю прозьбу суддя заявив, що він не може мати милосердя для людини, яка, маючи жінку й діти, сама наражає десятки жінок і дітей на смерть або недугу, та дав йому кару вязниці від 15 до 20 літ, хоча адвокат упевняв суддю, що обжалований сеї кари не пережиє.

ШУКАЮТЬ ЗА ШВАҐРОМ УБИТОГО ВИНАХІДНИКА.

ГАЙЛЕНДС, Ню Джерзі, 15. падолиста. — Стейтова поліція пошукує тепер 38-літкого Александра Шнайдера з Клівленду, якого вона посуджує о вбийство винахідника Майстеркнехта, що погиб загадочно від револьверових куль підчас телефонічної розмови зі своїм адвокатом. За Шнайдером вислано стежні листи.

Сусіди Майстеркнехта, визвані адвокатом винахідника телефоном, бачили, як Шнайдер біг немовби від дому Майстеркнехта та всідав на авто. Вони розповідають далі, що кілька днів тому назад до них підійшов Шнайдер сильно поденервований та представився їм як брат жінки Майстеркнехта, а далі став говорити, що Майстеркнехт є безхарактерний чоловік, що він оженився з його сестрою, не розвівшися зі своєю першою жінкою.

Колиж тепер пішла по краю чутка про вбийство Майстеркнехта, з Йонкерса, в стейті Ню Йорку, згодилася справді одна жінка, яка каже, що вона є нерозведена жінка винахідника, та дає докази, що винахідник удержував і її і їх 13-літну дочку.

ПОВІШЕНО УБИЙНИКА ПРОВІДНИКА БРАМАНСЬКОЇ СЕКТИ.

ЛОНДОН, 14. падолиста. — Надійшли тут телеґрафічні вістки з Делі, столиці Британської Індії, про те, що там повішено Абдуль Рашіда, вбийника провідника браманської секти, Сваміі Шрадананда.

Велика товпа мусулман, яка зібралася під вязницею, зажадала тіла Абдуль Рашіда, щоби його поховати. У мусулманській части міста проголошено з нагоди екзекуції Рашіда частинний страйк.

КУ-КЛЮКС КЛЕН У КАНАДІ.

Невидиме царство Ку-Клюкс Клену приготовляється обняти своїми впливами цілу Канаду, — оповістив в Келґарі 4 листопада „царський каліф" Інґленд, переїзджаючи з Торонто до Венкуверу. Потрібно ще, щоби Саскачеван став до ряду, а се значить, що Саскачеван мабуть ще не є зорґанізований, Інґленд сказав, що не прийшла ще пора, аби оголосити імя голови орґанізації на цілу Канаду, однак адміністратором Канаду, однак адміністратором східної области є пастор Джордж Маршал з Белвил, Онт., а директором західної области є пастор Чарлз Бетолд з Венкуверу. Секретарем, або „царським писарем" є посол Лорд зі Ст. Стівен, Н. Б.

ЗИМНО И СНІҐ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 14. падолиста. — По страшних бурях, які навістили у послідних днях Францію й спричинили богато шкід, обнижилася там значно температура. У Парижі падав сніг через пів години а температура обнижилася понизше точки мерзнення. У північній Франції настали морози, які доходять аж до Тюлюзи. Також доносять про великі сніги у Швайцарії й полудневих Альпах. У всіх більших ріках як Секвана, Марна й инших піднісся стан води і вони грозять виливом.

ВИНАХІД ШТУЧНОЇ ҐУМИ.

ФРАНКФУРТ над Меном, 12. падолиста. — Др. Вайнберґ заявив на зборах німецької Хемічно-Промислової Охоронної Унії, яка обходила свої 50 літні роковини, що небаром будеться продукувати штучну ґуму, яка в нічім не уступає правдивій, одначе її виріб є далеко дешевший і тому буде могла конкурувати на світових ринках з натуральною ґумою.

МИТРОПОЛИТ А. ШЕПТИЦЬКИЙ У ФАБРИЦІ ДЗВОНІВ.

Підчас побуту в Калуші, митрополит Шептицький, роздаючи допомоги жертвам повені, мав час оглянути найбільшу краєву фабрику дзвонів братів Фельчинських. Саме тоді, 1-го жовтня, відливались дзвони для церков у Будзанові, Черниці та Гаях Старобрідських. Митрополит зацікавився технікою відливу церковних дзвонів і висловився незвичайно прихильно про зразковий лад у фабриці та артистичне виконання дзвонів.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧАСОПИС ПРО НАШОГО СПІВАКА ҐЛІБА ШАНДРОВСЬКОГО.

„Ди Рекорд", що виходить в **Лос Енджолос, Кал.**, містить в числі зі суботи 5. падолиста фотографію нашого земляка Гліба Шандровського і подає: „Славний український бассо профундо, якого чуло міліон людей в Ґренама, китайськім театрі в ролі „Верховного Жреця", буде співати в концерті на **дохід потерпівшим від повені в Галичині на Західній Україні.**

Концерт цей відбудеться заходом Товариства ім. Тараса Шевченка, що має свій осідок в Лос Енджелос.

РОЗБОЇ В ГАЛИЧИЧНІ И ВОЛИНІ.

В Нагачеві, коло Яворова, застукав хтось о півночі до вікна в хаті господаря Йосифа Плюти. Господар вийшов і побачив кількох збуїв, з котрих один крикнув: „руки до гори" й стрілив до господаря. На щастє стріли хибили, а господар замкнув скоро двері від сіней і втік до хати. Але збуї далі добувалися до хати, виняли шибу у вікні й зажадали грошей. Переляканий господар дав їм всі гроші, які мав в хаті — 28 зл. і 3 доляри. З тими грішми збуї втікли. На другий день господар доніс жандармерії про напад і сказав, що між збуями пізнав парубка-мазура Броніслава Дзедзіца. Жандармерія кинулась його шукати, але переконалась, що він втік з села. — В Вигоді коло Долини злодії вломались до канцелярії тартаку. Там розбили огнетревалу касу й забрали около 130 тисяч злотих в ріжних валютах. По збуях і слід загинув. — Оноді селянка Росоловська з села Гради, пов. Кремінець, пішла до села Березців, щоб відобрати гроші за продане збіжжя. Коли вертала, напало на неї 5 збуїв і зрабували їй 350 зл. і допустились на ній насильства. Поліція арештувала одного збуя — инші повтікали. — В здолбунівськім повіті обкрадено 4 церкви. Селяни уставляють тепер всюди варти коло церкви.

РОЗПРАВА ЗА ВБИВСТВО КУРАТОРА СОБІНСЬКОГО.

Прокураторія окр. карного суду у Львові виготовила вже акт обвинувачення в справі вбивства кур. Собінського. Акт обвинувачення, що обіймає сто сорок сторінок машинового письма, доручать обвинуваченим мабуть у половині листопада. Слідчі акти процесу важуть близько 80 кґ. Розправа відбудеться щойно в половині січня, а потреває яких 6 тижнів. На лаві обвинувачених засяде 17 обвинувачених. Тому, що предметом розправи буде й шпіонажа, часть розправи буде тайна. Прокуратором розправи буде Лянєвський, обвинувачення піддержуватиме як цивільна сторона вдова по Собінськім, яку заступатиме адв. Новак-Пшиґодзький, віцепрез. Союзу оборонців Львова з 1918 р.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОСОЛ ПЕРЕСЕЛЮЄТЬСЯ ДО АРҐЕНТИНИ.

Селянський посол з Волині Ю. Тимощук, що недавно був в Арґентині, купив собі там фарму й переселюється туди з цілою родиною.

БОРОТЬБА МІЖ ПОСЛОМ ВІТОСОМ А СЕНАТОРОМ БОЙКОМ.

Між бувшим премієром та війтом з Вежхославіц Вітосом а сенатором Бойком з Домброви ведеться тепер завзята боротьба. 30 жовтня відбулися збори діячів „Пяста" і 4 сусідніх повітів при участи кількох послів. Осуджено виступ віцемарш. сенату Бойка й ухвалено заяву довіря Вітосові. 31. жовтня приїхав Вітос до Варшави й оголосив отвертий лист у відповідь Бойкові. В листі м. ин. каже Вітос, що чутки про розлам у „Пясті" кружляли віддавна, але Бойко заперечував їх. У листі до Вітоса Бойко писав: „Вєш, як мнє кушон і вєш, же і моя цнота може пенкнонць". Вітос пригадує Бойкові давні часи, коли то прийшлося обговорювати справу розброєння Австрійців у Кракові, тоді Бойко кинув салю і сказав: „Де бунт, там мене нема!" Вкінці заявляє Вітос, що Бойко все був за співпрацею з правицею. Тепер „Пяст" хотів співпраці з урядом, але уряд відмовив. Бойкові на його домагання поручено переговорювати з урядом у справі співпраці, але Бойко цієї місії не сповнив, а довів до розбиття людового руху.

ПОДОРОЖ У НЕВІДОМЕ.

У Парижі трапилася недавно така пригода: до каси одного більшого двірця підходить панок і каже до панни-касієрки: „Маю до вас просьбу; хочу купити десь дім на селі, а не знаю, де. Лишаю вам вибір — дайте мені білет кудинебудь"... Касієрка, маючи гумор усміхається й дає панкові білет до місця досить далеко віддаленого. На другий день панок вертається до каси: „Чи це ви дали мені вчора білет?" „Я. Чим можу вам служити?" — „Хочу вам подякувати, бо завдяки вам я купив чудесний домик у прегарній околиці. Я щасливий і хочу... Молода касієрка бурмоче, „добре, добре", а за той час панок витягає з портфелю лист і передає їй. У листі більший банкнот на спомин. Заки совісна урядничка могла запротестувати, панок щез, не лишаючи свого прізвища ні адреси.

ДЕРЕВНИЙ ЦУКОР.

У Лондоні на конґресі промислової хемії один з учасників виголосив реферат про фабрикацію цукру з деревного триння. Робиться його при помочі квасу хльороводорового. Показується, що зі 100 кільоґрамів деревного триння можна видобути 30 кільоґрамів цукру. Це відкриття викликало серед фаховців широке зацікавлення.

ПРИЯТЕЛІВ ТРОЦЬКОГО НЕ ВИКЛЮЧЕНО З КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

ВОНИ СТРАТИЛИ ЛИШЕ СВОЇ СТАНОВИЩА В КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ.

МОСКВА, 15. падолиста. — Оголошено тут урядовий розпорядок Центрального Комітету комуністичної партії, силою якого Л. Троцького й Гр. Зіновєва виключено з партії. Сторонників і приятелів Троцького: Каменева, Раковського, Смілґу, Евдокімова й Андреєва та других поки-що не виключено з партії; справу їх виключення має рішити 15-тий Конґрес комуністичної партії, що відбудеться у грудні. Згадані висше сторонники Троцького й Зіновєва потратили лише свої становища у Центральній Комуністичнім Комітеті, а також у Центральнім Контрольнім Комітеті.

АМЕРИКАНСЬКА ЛЕТУНКА ҐРЕЙСОН У БЕРЛІНІ.

ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ДУМАЄ ЗРОБИТИ НОВУ СПРОБУ ПЕРЕЛЕТУ АТЛЯНТИКУ.

БЕРЛІН, 15. падолиста. — Прибула тут американська летунка Ф. Вилсон Ґрейсон, яка безуспішно пробувала перелетіти у своїм біпляні (двупластовім літаку) Атлянтійський океан. Прибула вона тут, щоби заключити нову умову з Данкою, панею Анкер, яка фінансувала її перелет. Летунка Ґрейсон заявила, що вона не залишила свого пляну перелетіти Атлянтик. Вона сказала дальше, що її перелет не буде непрактичним підприємством. Вона думає доказати, що понадокеанська комунікація є можливою, коли літаки випосажиться у приряди до пливання й їзди сушею. Після гадки пані Ґрейсон її двупластовий літак, Сікорскі, випосажений у два Юпітер мотори, о сили 250 коней кожний, надається найлучше до такої комунікації. Вона заявила, що відмовилася взяти до свого літака як товаришів подорожі двох американських офіцирів маринарки, бо пані Анкер спротивилася тому, щоби її підприняттю надавати урядовий характер.

РУМ У РІЗДВЯНИХ ПУДІНҐАХ ПЕРЕПУСКАЮТЬ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ГОЛОВНИЙ КУХАР САВОЙ ГОТЕЛЮ ПЕРЕСИЛАЄ РІЧНО 50 ҐАЛЬОНІВ СИЛЬНОГО АЛЬКОГОЛЮ У ПУДІНҐАХ.

ЛОНДОН, 15. падолиста. — У Лондоні живе оден чоловік, який пересилає щорічно 50 ґальонів сильного алькоголю до Злучених Держав і мимо того не нарушує американського прогибіційного закона. Тим чоловіком є головний кухар Савой готелю, Лентрі, що пересилає щорічно 4,000 сливкових пудінґів до Злучених Держав. Тих 4000 пудінґів містить у собі 50 ґальонів горівки.

Минулого року мистер Лентрі мав трохи неприємностей з американськими цловими властями з причини спору, чи він нарушує 18 поправку, чи ні, одначе сю справу рішено опісля в його користь.

ЗЛОДІЙ КУРЕЙ НЕСВІДОМО НАРАЗИВСЯ НА НЕДУГУ АБО Й СМЕРТЬ.

УКРАВ ЛЯБОРАТОРІЙНІ КУРИ, НАЩІПЛЕНІ СИРОВИЦЕЮ.

ПАРИЖ, 15. падолиста. — Оден париський злодій несвідомо наразився на смерть або недугу, укравши 9 курей, яких уживано до експеріментальних цілей.

Др. Пезард, помічник управителя фізіольоґічної ляборaторії у колеґії де Франс, заявив, що ті, що зїдять украдені кури, будуть дуже хорі, коли їм удасться оминути смерти. Не хотів він одначе сказати, якою сировицею нащеплено украдені кури.

ЗА ВИСОКЕ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИЧИНОЮ ЗАМКНЕННЯ КІНОТЕАТРІВ.

НАСЕЛЕННЯ АТЕН ВІДЧУВАЄ ДІЙМАЮЧО СЕ ЗАМКНЕННЯ.

АТЕНИ, 15. падолиста. — Населення Атен, столиці Греції, діймаючо відчуває замкнення кінотеатрів (театрів з рухомими образками).

Замкнення кінотеатрів спричинило за високе оподаткування їх властителів, які жалуються, що 65 відсотків їх доходів забирає се оподаткування.

Рухомі образки, які показують в Атенах, є в більшости американського походження.

УВІЛЬНЕНИЙ ПО ВІДСИДЖЕННЮ 18 ЛІТ У ВЯЗНИЦІ.

ХОЧЕ ДОКАЗАТИ СВОЮ НЕВИННІСТЬ.

ЛОНДОН, 15. падолиста. — Увільнено тут Оскара Слейтера, який відсидів 18 літ у вязниці за варварське убиття одної жінки. Слейтер мав бути повішений, однак його помилувано через те, що були деякі сумніви що до його вини. Справа з обжалуванням і засудженням Слейтера є дещо подібна до справи страчених у Бостоні Сакка й Ванцетті.

Слейтер, вийшовши з вязниці, заявив, що чується невинним і думає старатися о відновлення судової розправи, щоби доказати свою невинність.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

БРАК ТАКТУ І КУЛЬТУРИ

Це відома загально правда, що багато приходиться нам терпіти в нашому громадянському життю по причині недостачі такту і дійсної культури серед тих, що стоять на чільних позиціях. Не будемо тут розводитися, річ ясна, над тими осібняками, що позасідали по редакціях чи орґанізаціях і визуті зі всякої етики чи культури, але звернемо увагу на факт, який знайшов місце в того рода орґані як „Католицький Провід", що виходить в Шикаґо. В 1. числі цеї ґазети накиненося на тих громадян в краю, що внесли були жалобу до Риму, звернену проти перемиського епископа Коциловського. Жалобу ту підписали найвизначнійші наші діячі перемиської епархії, а її змісту не оголосили вони публично головно задля добра самої церкви. Їх жалобу Рим відкинув, не провіривши фактів. Про тих то „ворохобників" висказується тепер „Кат. Провід" в сей спосіб, що „вони на ганьбу собі і свому народові, для власної наживи, не маючи в серцю ні віри ні встиду, підшились під скіру охоронників католицької церкви. Підняли в часописях крик проти свого ревного епископа Преосв. Йосафата Коциловського. Бурили нарід, скликали протицерковні мітінґи, хотіли бодай трохи церковного майна загарбати. У своїм засліпленню гадали, що бодай намісника Христового вдасться їм перетягнути на свій вік. Ще й не встидались виявити своє хамство перед ним. На публіку світа відгрожувались святійшому Вітцеви, пишучи до него таке: „Якщо ми мали би свою власну державу або хоч би її заряд, то цего рода епископи ні хвилинки не моглиби удержатись на свому епископському престолі". Та двайцять вісім закидів приняв святійший Отець як двайцять вісім зухвалих ложей підлих ворохобників".

У відповідь на отсе письмо „Кат. Проводу" помістили відомий кількадесятьлітний громадянський діяч адвокат др. Теофіль Кормош і проф. Олексій Ярема від імени „підлих ворохобників" заяву в перемиськім „Українськім Голосі", в якій між иншим говорять: „Заявляємо, що з повищим письмом не задумуємо розправлятися. Надто високо цінимо себе самих, щоби ми мали реаґувати на того рода атаки, яких ми лиш з огляду на повагу церкви не хочемо називати властивим іменем, хоч і як сильно тиснеться на уста відповідне слово. Нікуди одначе правди діти: Жаліти мусимо дуже над тим, що керму нашої церкви в Америці віддано людині, яка у полеміці з людьми иншого оружя не знає, як лиш корчемну лайку і брехливі інсинуації, яка впрочім до тепер вже доволі багато дала доказів на те, що до високого і відповідального уряду, який їй повірено, зусім не надається ізза недостачі такту і культури".

І СУМНЕ І ПОТІШАЮЧЕ ПРО РІДНИЙ КРАЙ. — ТРЕБА ПОМОЧИ!

(Оригінальна допись до „Свободи").

I.

В політиці є одною з найважнійших вимог: знати правдивий стан річи, правдиве положенне краю, о котрий ходить, правдивий настрій даної людности, та правду про діла її провідників.

Надзвичайно шкідливим є мовчати там, де властиво належало би піднести крик „вопіющий" до неба, закривати істнуючі блуди та промахи. Як колись Драгоманів писав, що „неправда — не просвіта", так само треба сказати собі, що **„неправда — не політика"**, і що робить велику хибу не лиш той, що свідомо в політиці свому народови неправду говорить — але і той — хто свідомо закриває перед ним деякі може і неприємні для загалу того народа факти.

Очивидна річ, що годі зараз робити ужиток з кождої поголоски і не ствердивши передовсім того, як дана подія властиво виглядала — трубіти зараз на алярм. Коли однакож щось не улягає вже ніякому сумнівови — то дарма! — Треба це правдиво і загалови представити в яснім світлі, та витягнути з того відповідні висновки.

Так отже і що до теперішного положення **в нашім Ріднім краю** — мусимо собі по щироси, хоч і з болем серця, ясно висказати деяку гірку правду.

І не іде тут о це, щоби ще раз ствердити факти ляцьких знущань, надужить, терору та всього того, що є від соток літ, хотя і в ріжних формах — причасне ляцькому пановання над нами, але іде о це, що в нутрі самої української суспільности в Галичині проявляються дуже шкідні для національної справи настрої, котрі мусять не лиш ослабити наш наступ на ворога, але навіть значно зменшити нашу доконечно потрібну відпорну силу на безперестанні атаки з ляцького боку.

А вжеж буде це погана познака, коли у борця, що властиво лежить на землі положений ворогом на обі лопатки — раптом проявляється охота: ану — можеб я годився, може би я відкликався до ласки шановного побідника?!

Нажаль — власне щось подібного можна побачити у певної частини нашої краєвої української інтеліґенції, яка звязана політично з УНДО-м, це-бто входить в „Українське Національно-Демократичне Обєднанне". Партія та — це переважно наша галицька світська і духовна інтеліґенція.

Інтеліґенція все і всюди ішла на чолі народа, а і робітнича кляса доперва тоді стала правдивим, свідомим політичним чинником, коли зможи себе видала людий інтеліґентних, що станули на сторожі її інтересів.

Пересічна галицька інтеліґенція — поза тою незначною частиною, що вийшла з робітничої кляси — це властиво так звана дрібна буржуазія, з дуже вузким світоглядом. Не має вона розмаху великих капіталістів, бо тих, ми взагалі не маємо, але нахил до ступання їх слідами має великий, хотя, як казали старі Латиняни, „desunt vires" — нема сил до того.

Однакож в історії визвольних національних рухів других народів — як ось у Італійців, Мадярів та Поляків — власне та інтеліґентна кляса суспільности грала найбільшу ролю і дала найбільше провідників у боях і у змаганнях за національне визволенне. І чим більшу скількість таких борців видасть з себе така інтеліґенція — тим кращі вигляди має сама боротьба за визволенне. Ніде іменно не було так доси, щоби вся інтеліґентна кляса як один муж станула в ряди борців, але все ще лишалося на боці багато байдужних на визвольні змагання свого народа, а що ще гірше—частина таки і з ворогом, чи то тайно чи покрадьки лучилася та ставала національними зрадниками.

Наш зрив в 1918 і 1919 році проти польського панування відбувся серед надзвичайно корисних обставин. Ми передовсім дістали у свої руки майже всі ті війска, що служили доси Австрії. І то умундуровані (хоч не все дуже добре), узброєні, з кіньми, гарматами та величезними складами. До того зараз за бувшою австрійсько - російською границею лежало до розпорядимости також немало воєнного матеріялу, а на весну 1919. р. можна було цілими ваґонами дістати муніцію від мадярських комуністів за галицьку нафту.

Велика сила галицької інтеліґенції стояла у рядах війска, боролась відважно і гинула за народне визволенне разом з галицьким селянством. Біда наша була у тім, що не мали ми наших власних **офіцірів з висшим військовим образованнем,** спосібних до команди більшими воєнними відділами, що деякі наші старшини в запіллю, як і деякі цивільні урядовці менше уважали на загальне добро, як на власну користь, щоби користаючи з замішання збогатитися за всяку ціну, і, що наші найвизначнійші провідники політичні, помимо свого неспірного патріотизму та доброї волі — не мали відповідного революційного образовання.

Берім таку справу: наді Львовом на горі стоїть наддніпрянська батерія тяжких гармат, а гарматчики так і горять охотою засипати це місто враз зі славним осередком цілого бунту проти Українців — школою ім. Сенкевича — ґранатами. Але найвисший провід — вже не знаю чи військовий, чи цивільний не дозволяє на це, бо каже, що „зі зглядів культурних" „не випада" таке робити.

А з тою „культурностю" то була таки вже ціла „кумедія"! Ось нпр. в однім українськім місті стояв (і стоїть доси) памятник Міцкевича. Що він має властиво робити на українській землі?

Один наш простий козак видно і сам таке думав та кинув у нього каменем.

Побачив це один з дуже високих наших командірів (впрочім особисто герой та згинувший потім геройською смертю) та бух того кулаком в лице!

Що йому сталося? Звідки така дикість зглядом свого брата-козака готового також згинути за вітчину?

А щож сталося: кляте рабоЛіпне рутенство відозвалося у нім, котре не розуміло, як то можна на панський памятник (дарма, що на українській землі) кидати каменем.

Якаж інакша психольоґія у Поляків, що відразу станули на становищи „пана" зглядом „хама-Русина", що сміє підійматися проти панського панования над ним! **„Кабанами"** нас називали і як з кабанами з нами обходилися.

Але і тим, що до недавна над ними панували — Москалям — не дали Поляки собі імпонувати, але обходилися з ними як з наїздниками, дарма, що Москалі більше як **120** літ над ними панували.

Поляки, від котрих походить те славне, так Рутенцям імпонуюче **„не випада"** — цілком не гляділи на це, чи „випада" чи „не випада" але робили передовсім це, що їм казало **„національне достоїнство"!**

Недовго перед вибухом світової війни виставили були Москалі у Варшаві на найкращій Саській площі величаву і прекрасну церкву-собор, а коло неї височенну дзвіницю. На соборі було пять грубо золочених бань, що так і сіяли понад варшавськими кришами.

Була це очевидна і нечувана провокація, це таке маркантне зазначення панованя православної Росії над католицькою Польщею. А до того собор той виставлено на площі, котра мала для Поляків велике історичне значіння, так як там відбувалися колись перегляди війск самостійної польської держави.

Якби так на Русинів, то в благовійнім почуванню „не випада" були би і шибки в соборі не збили. Вониж дуже легко залишили у Львові і памятник Міцкевича, і Собіского і Ґловацкого і ката козаків Яблоновского — але щож! Раболіпний дух не дозволив їм на усуненнє тих очивидних провокацій, що так і надають перед чужинцями тому переважно. жидівському городови на українській землі — характер польського. — Але щоб бомбардувати його з тяжких гармат? Йой! А щож би „світ" на це сказав? Зауважу, що доми тов. Шевченка і Просвіти або й Нац. Музей — можна було щасливо поминути).

Але Поляки на „світ" не дивилися, але хотяй з тяжким трудом, хотяй наоколо в каменицях (також і в ґен. штабі) вилетіли всі шиби — по двох роках праці — знесли і той величавий собор і дзвіницю з лиця землі. Бо так наказував їм патріотизм , бо так їм наказувало **почуттє національного достоїнства!**

Що таке зруйнованнє святині можна було знаменито проти Польщі використати — з осібна у фарисейських Американців — це річ ясна і самозрозуміла.

Але я не припускаю, щоби так сталося, окрім може деякої малої нотатки в якій американській по анґлійськи друкованій часописи.

Ой так! Погане ми дали свідоцтво нашій політичній зрілости у тих нещасливих 1918—1919 роках! А не забудьмо і на перемиський міст і на нещасні „пе-ре-го-во-ри", котрих Поляки все уживали, коли коло них було круто. Вони це самі тепер у своїх споминах признають, і кажуть, що їм все ті для нас нещасливі переговори помагали до зібрання більше війск, котрими потім випирали Українців з доси занятих позицій. Так виперли їх зі Львова в р. 1918, — а потім в р. 1919. нещасливі переговори переведені д-ром Львом Бачинським, о. Боном (бельґійським редемптористом!) та полковником Тарнавським*), та заключене ними завішенне зброї стали взагалі причиною уступлення нашого війска з Галичини. Поляки таке завішенне зброї, потім ще продовжуване, уміли знаменито використати**).

Колиж тоді, коли ми мали стотисячку армію в руках а більшу частину нашої землі також — ми показалися такими „дозрілими" до даної історичної хвилі, то чиж диво, що тепер у дійсній неволі, не злагідненій навіть можливостю відклику до Відня (як було ще недавно) наше рутенське рабоЛіпіє такі чудові, нові паростки пускає на радість і користь „найяснійшої ржечипосполітої"?!

Іван Наконечний.

*) Тарнавський тут найменше винен, бо він не політик. От. Бон був властиво мужем довіря о. Шептицького і... Риму.

**) На свою користь, а на нашу загибіль.

КАЛЄНДАР У. Н. СОЮЗА НА 1928 РІК.

Ілюстрований календар У. Н. Союза на 1928 рік вже появився з друку і небаром буде розісланий членам.

Зміст його такий:

Календаріюм й історичний календар.
Батько Союз (про У. Н. Союз).
Сиротинець-захист У. Н. Союза.
Посмертні згадки (про померших членів У. Н. Союза).
Новий рік (стих).
Злучені Держави (інформаційна стаття).
Міліонери.
Розмова з Ню Йорку до Лондону (про бездротний телефон на 3,000 миль).
Автомобілі в Злучених Державах.
Історія одної улиці.
Влада Злучених Держав.
Розвиток американської ґазети.
Кооперація в Злучених Державах.
Вік телеграфів і телефонів.
Чужинці в Злучених Державах.
Військова сила Злучених Держав.
Набуванне американського горожанства.
Президенти Злучених Держав.
Статистика стейтів.
Населенне більших міст Зл. Д.
Буджет і довги Зл. Д.
Іміграція до Зл. Д.
За упорядкованне амер. законів.
Термометри.
З димом (про папіроси).
Польованне за книжками.
Нафта.
Лице і характер чоловіка.
Чоловік і жінка (про подружі непорозуміння).
Женщина на роздорожі (Поступ чи упадок).
Дитина (Як виховувати діти).
Що таке джентелмен?
Неграмотність у світі.
Міське життє і здоровле.
В Англії тому 90 літ.
Етикета (Правила доброго поведення).
Україна (Інформаційна стаття).
Чи галицьке село змінилось за 35 літ?
Ратуймо наші старосвітські звичаї.
Гимни.
Смерть отаманова, Б. Грінченка.
Про будучність Польщі.
Потопа на Україні (Будова Дніпрельстану).
Колисанка.
Як викрадали дівчат.
Воєнний танець чортів.
З історії українського селянства.
Зріст населення землі.
Про зерно збіжа, Л. Толстого.
На улиці (Оповіданнє) К. Гамсуна.
Воєнні винаходи (Гумореска), А. Аверченка.
Розмова з Богом (фантазія).
Огники, В. Короленка.
Золото.
Чи слід писать листи, А. Аверченка.
Примхи моди, А. Аверченка.
Історія диких дітий.
Як мене украли, Е. Бея.
Камінь за селом.
Осел (Казка).
Дикі гуси, Ґі де Мопасана.
Дівоча зрада перед судом.
Дорога, В. Стефаника.
Перша ґазета на Україні.

Кромі того в календарі богато коротких інформацій, записок, поезій, а жартів (нових) більше як 10 сторін.

Кромі того видавництво завело одну важну і цікаву для всіх новину, а се **Спис українських професіоналістів, бизнесменів, освітно-культурних установ і ріжних підприємств в Злучених Державах,** з якого дізнаєтесь, що навіть є вже і українські фабрики в Америці.

Календар, як відомо, призначений для членів У. Н. Союза. На продаж остається лиш мала скількість, по 60 центів з пересилкою. Хто хоче мати сю цінну книжку, нехай поспішиться із замовленнем на адресу Свободи.

„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Віктор Авбуртін.

ЦИГАНКА

Відколи я жию у Мадриді, оте менше-більше два роки, знаюся з одною Циганкою. То одна з тих Циганок, що жиють на передмістю Куарто Камінос і все в полудне виходять на панські улиці міста просити милостині.

Але не просять так скромно, як справжні еспанські жебраки, що скулені стоять під стіною. Ступають чалапаючи серед товпи, приступають до тебе і витягають руку, начеб мали право домагатись чогось, тай мають вони право домагатися.

•

Моя Циганка не є ні гарна ні молода, але легко можна пізнати, що колись була гарна і тоді приставати з нею було дуже приємно. Вона мала зелені очи.

Лише її імя перешкаджає мені трохи: вона називається Кармен, а Кармен може називатися кожда. Тут це імення так як у нас Марія. Краще булоби, колиб вона звалася Ксімена. Та я зазнакомився з нею лише тому, щоби виправлятися в іспанській мові та навчитися її, щоби потім міг розмовляти у високих кругах.

•

Ми так запізналися: на вулиці святого Єронима (так тут називаються вулиці) заступила вона мені дорогу. На руках у неї була маленька, ясноволоса дитинка. Та дитина виглядала мені (наскільки я розуміюся на дітях), менше-більше на тримісячну, а втішалась знаменитим здоровлям. Одначе мати-Циганка сказала, що її дитина нездужає на всі можливі недуги, тому вмре наслідком виснаження, коли завчасу не поможеться їй. Я дався зворушити тай запровадив бідну жінку до аптики.

Там купив я їй величезну коробку консервової мучки для дітей тай ще додав їй одну пезету. Вона глянула на мене і її очи наповнилися сльозами. Та то не були приміром сльози зворушення за моє добре серце (як я здогадувався); то були сльози каяття за вчинок, який задумувала зробити. Бо як ми розійшлися на вулиці, а я по хвилі оглянувся, побачив, що Циганка з коробкою консерви вернулася до аптики, а дві хвилі пізніще вийшла відтам без коробки.

•

Вісім днів пізніще здибався я знову з нею на вулиці Алькаля (наголос на я) — де в полудне звичайно проходжуються більші пани. Цим разом вона не несла на руках ясноволосої дитинки, зате була при надії і то вже так дуже, що можна було сподіватись кождої хвилини.

Я зробив кілька іронічних заміток на тему цього скорого щастя, але Циганкам не ялось робити іронічні замітки. Вона подалася крок взад, а її зелені очи потемніли. Потім розгорнула хустку, в якій була загорнена та зажадала від мене голосно і приказуючо, щоби я власноручно переконався про правдивість її благословенного стану.

Самособою ця сцена викликала величезне збіговище, пани окружили нас і поглядали на мене хмарно як на розпустника.

•

З того часу я підпав під власть тої баби. Хоч вона тепер усе дістає лише десять сентимів, біжить за мною, зачаюється на мене біля ґазетного кіоска та біля телеґрафічного уряду. І все є воно осьтак: або є вона при надії, або тримає на руках тримісячну дитинку. Шість штук щонайменше мала вже їх за ті два роки. А в тім гнізді сплетень, Мадриді, воно вже так буває, що добрі приятелі приписують усі ті діти на мій карб.

Щож торкається науки еспанської мови, то ми говоримо лише звичайно про завалки, холерину, злоги. Та з таким знанням мови можна лише трохи похвалитися.

•

Я виїхав на кілька неділь із Мадрида. А як я вернувся, біля ґазетного кіоску стояла Кармен із чорноволосою дитинкою на руках. Як побачила мене, то — далебі — скрикнула пронизливо і на очах усіх людей кинулась мені на шию разом із дитиною! Тепер уже хай діється божа воля!

Зрештою вона одинока була, що при моїм повороті скрикнула пронизливо.

Переклав М. Тр...ий.

Віктор Авбуртін.

ЩО ТО ТАКЕ ЛЮДИНА?

Я дав собі зробити одяг у нового кравця. Треба було прийти до першої проби. Новий кравець, один із найкращих кравців, хоче зробити все так, щоби було точнісенько по моїм бажанням.

— Чи пан доктор волять маринарку з кляпами при кишенях? — питається він мене.

— Даруйте, — відповів я усміхаючись — але я на те не звертав іще уваги. Та, будь ласка, погляньте на старий одяг, чи він має кляпи при кишенях.

Поправді тут нема нічого смішного. Я ходжу в тому одязі вже рік, тож радше дивне воно, що я за той рік іще не запримітив, чи при кишенях є кляпи, чи їх нема.

Тепер кравець примірює нову камізольку.

— Чи пан доктор носять годинник у правій чи у лівій кишені? — питається він.

Я не відповідаю, а піт виступив мені зі страху.

Маю годинник іще з того часу, як я причащався перший раз. То тепер є вже сорок літ, а я маю звичай що десять хвиль глядіти на годинник.

А тепер почислім. Сорок літ, то є майже 14.400 днів, що рівняється 172.000 годин, коли відтягнемо ночі, а на день призначимо дванацять годин. Що години я дивився шість разів на годинник, то є 1,032.000 разів. Один міліонтрицятьдватисячі разів витягав я мій годинник із кишені в камізольці, а все ще не знаю, чи я витягав його з лівої чи з правої кишені камізольки.

— Будь ласка, — кажу я кравцеві — погляньте до старої камізольки, де в ній є годинник.

(Переклав **М. Тростянецький.**)

Покинь високії слова,
Возьмись за просте діло!
У нас робітників нема,
А ватажки нам надоїли.
О. Кониський.

Ой пани, великі дуки —
Не ведіть народ на муки,
Годі вбогих обдирати,
Час чуже назад віддати.
О. Кониський.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЮ БРИТЕН, КОНН.

Хто робить заколот по громадах.

Від двох років появляються у „Свободі" дописи з ріжних місцевостей, у яких говориться про боротьбу гр.-кат. парохій з епископом Богачевським. Ся боротьба ведеться о народне церковне майно, яке епископ завзявся загарбати під свою опіку. Такі дописи, як сказано, появлялися майже з усіх місцевостей, лише з Ню Бритен ніхто доси про се не писав.

Громадяне з Ню Бритен, маючи у себе спокій, не брали участи у тій боротьбі й спокійно придивлялися їй. Одні з парохіян говорили навіть, що непорозуміння по громадах викликують тільки загониcті люде, а другі говорили, що за них треба винити таки саму „Свободу". Епископа досі тут ніхто не винував через те, що ніхто не хотів вірити, щоби „свій" епископ міг простягати руку по народне майно. Минулого тижня однак переконалися нюбритенські Українці власними очима, хто завинив тому, що у нас доходить до таких непорозумінь, а навіть боротьби зі „своїм" епископом.

Від півтретя року є у нас душпастирем о. Кульматицький, з якого громада вповні задоволена. Через те був в нас спокій. Біда однак не спить. Саме, коли у нашій громаді панував як найкращий спокій, прийшли до нас чутки, що епископ забирає від нас о. Кульматицького, а на його місце має прийти генеральний вікарій, о. Ващишин. Ми думали, що о. Кульматицький полишиться у Теривіл, дочерній церкві нашої парохії, де громадяне домагалися від довшого часу осібного священика. Однак, коли ми довідалися, що у Теривіл є вже о. Довгович, якого не хотіли у Алентави, дуже нас се здивувало, що епископ забирає нам священика, що завів спокій у громаді, а присилає другого, який звісний з того, що викликав боротьбу в справі ювилею в память Франка. Скликано проте парохіяльний мітінг і на нім запротестовано проти походу на нас о. Ващишина. Рішено також вислати до еп. Богачевського гр. С. Гонтарського й гр. А. Савчишина, як делегатів парохії. Прибули вони до Филаделфії у четвер, тобто у день, призначений на авдієнції. З великим трудом дісталися вони до епископського мешкання, бо нашого епископа стережуть неначе російського царя. По стягненню протоколу відносно їх назвиск і місцевости, з якої прибули, сказано їм зачекати яку годину, бо епископ читає почту, а тимчасом радили делегатам, аби пішли собі на яку годину на прохід. Та делегати, змучені цілонічною подорожжю, заявили, що вони змучені, та що волять відпочати. Почекали тому до 10 години. О 10 годині прийшов о. Пик і забрав їх на гору до великої салі, де стояв стіл з зеленим покривалом. Подумали собі делегати: „Слава Богу — вже певно прийде владика". Та їх здивування однак о. Пик заявив, що владика хорий і не може їх бачити й просив, аби вони сказали йому свою просьбу, а він все спише й доручить владиці. Делегати не могли з дива вийти, як то могло статися, що епископ читав почту й відразу опісля захорував.

Тому заявили о. Пикови, що вони прийшли до епископа, а не до кого иншого й просили, щоби бодай оден з делегатів міг ввійти до кімнати, де лежить епископ і привитатися з ним тай вручити катедратик. „О, катедратик дайте мені, я його доручу владиці", сказав о. Пик.

Делегати взяли тоді капелюхи й забралися з канцелярії. Жаль їм стало, що „свій" владика не хотів своїх людей бачити. Змучені й стративши надармо $60.00 громадського гроша, вернули вони до Ню Бритен. Вони чули й читали, як президент Кулидж принимав і витався з „гріноками", а тут ніби свій чоловік, епископ, погордив цілою громадою. Парохіяльний уряд, довідавшись, як владика поступив з делегатами написав письмо до епископа, у якім просив, аби не робив роздору у спокійній громаді. На лист не дістали відповіди. В неділю, 30. жовтня, о. Кульматицкий попращався з людьми. Церква була набита так, що не було де стояти. По Службі Божій весь нарід зійшовся в церковній галі й тут всі одноголосно напятнували епископа як спричинника роздору й заколоту в громаді. Ухвалено не платити катедратика і замкнути церкву перед о. Ващишином і також ухвалено не платити проценту. А тепер запитаю: Чи треба того всього?

Місцевий парохіянин.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ініціятивні збори українських бизнесменів.

У пятницю, 11. падолиста вечером, відбулися в одній з кімнат книгарні гр. Сурмача ініціятивні збори українських бизнесменів. На збори зійшлося 12 українських бизнесменів, які, як можна догадуватися, стануть першими піонірами обєднання українських бизнесменів в Америці.

Зборами проводив гр. Лесюк, а секретарював гр. Топольницький. По прочитанню гр. Лесюком начерку організації українських бизнесменів в Америці, розпочалася довша дискусія, у якій забирали голос майже всі присутні. Кожний з них висказав свою гадку й кожний докинув, як-би так сказати, одну цеголку до будови організації українських бизнесменів.

У дискусії давались чути голоси, що організація українських бизнесменів має бути не лише звичайним клюбом бизнесменів, але з часом має розвинутися у торговельну комору українських бизнесменів у цілих Злучених Державах, а по можности мають до неї прилучитися також і українські бизнесмени в Канаді.

Дискусія закінчилася вибором організаційного комітету. До него ввійшли гр. Лесюк, як голова; гр. Топольницький, як секретар; гр. Стасюк, як касієр, гр. Кулинич і гр. Сурмач, як статутова комісія.

Організаційний комітет має занятися виготовленням статутів організації, а також має розвести агітацію насамперед між українськими бизнесменами у Ню Йорку, щоби приступали до організації.

На початкові розходи організації зложив кождий з присутних бизнесменів по 3 доляри.

Слідуючі збори мають відбутися у середу, 30 падолиста, у салі Укр. Народного Дому при 6 Ул.

Присутний.

„ВІЧЕВИЙ ДЗВІН".

„А уважай-но ти, призабудьку, аби ти хоч на слідуючу неділю постарався завчасу прийти до дому. Не будеш вже більше міг виправдуватися тим, що спізнився тому, бо десь-там якась стара баба, по пяному, билася на дорозі з полісменом.

„Другим разом ти спізнився знова тому, бо десь-там на дорозі якомусь там візникови кінь дуба якось там станув і ти через ці цілих дві години спізнився, бо кінь „заблокував трафіку". Иншим разом ти знова спізнився, і не прийшов на час до дому, бо на дорозі, як казав ти, стрінувся з своїм кумом Данилом. Той оповідав тобі тоді, що тому має оба ока підбиті, і ніс подрапаний, бо десь там впала йому на голову ціла бочка з цвяхами з рештовання. Це рівнож показалося неправдою. О скільки я від людей прочу справу довідалася, то це не була ніяка бочка з цвяхами, але такой сама кума Манька так кумови Данильцьови прикрасила ящик. Бодже йому зробила, бо наш кумцьо по пяному повинен був до своєї власної, а не чужої і то до тої грубої Айришки нібито через помилку лізти. Тому то уважай, аби й ти, хочтоді, коли в нас в хаті є чужі люде, якось по джентелменськи заховувався й приходив на час з праці до дому".

Так співала мені свою звиклу „літанію" моя супруга, коли я і сим разом приспізнився трошка з праці до дому. „Го-го! Абож то в слідуючу неділю в нас в хаті весілля, чи празник який?" — поспитав я свою супругу, бо поправді й сам не знав, чого властиво вона й тим разом до мене причепилася.

„Не весілля і не празник, але як сам певно знаєш, на слідуючу неділю будуть у нас позамісцеві гості. Раджу тому тобі по доброму..."

— А, олрайт-олрайт! — відповідаю жінці, — до слідуючої неділі ще далеко, а впрочім, коли у слідуючу неділю прийдуть до нас гості, то щось на народну справу тут капне...

„А то по якому?" — поспитала мене зацікавлена жінка.

— А по такому, відповідаю, що коли прийдуть гості, то заберемо їх зі собою на віче. Знаєш прецінь, під теперішню пору на наших вічах збирається якраз гроші на ріжні наші народні чи то гуманітарні цілі в краю, чи тут в Америці. Розуміється, що і наші гості, коли підуть з нами на віче, то безперечно зложать і свою грошеву жертву...

„То мавби ти сумління, й не боявсися ти Бога виволікати з хати навіть таких людей на віче, котрі здалека до нас в гості приїхали?"

Перш усього треба складати самому по змозі грошеві жертви і заохочувати до цего других; це наш народний обовязок — відповів я жінці. Що до сумління і боязни Божої то й тут, після мого розуміння, все теж в порядку, бо, чи наш відвічний ворог та гнобитель нашого народа має сумління поневолювати наш нарід?

Щож знова до Господа Бога, то й тут не входиться, думаю, в ніяку колізію, бо прецінь — як знаємо — навіть і сама „Свята Церков", як кажуть наші єгомосці, наказує: „голодного накормити", „голого приодягнути", а „прагнущого напоїти". На наших вічах у теперішню пору якраз збирається гроші на потрепбіших від повені, голих та босих і голодних наших нещасних братів та сестер у старому краеви. Якеж тут діло, хочби і Господу Богу, в цю справу мішатися та гніватися, коли його власні діти одні других, як хочуть, в потребі споматають? Значиться — продовжав я дальше свою знова „літанію" своїй жінці, — що тут все в порядку. Перш усього, коли наші гості прийдуть; приймем їх красненько; „чим хата буде богато, тим буде їм і рада". Відтак заберемо їх з собою на віче, котре якраз в слідуючу неділю має відбутися. З огляду на те; що на згаданому вічу буде промовляти якраз оден з наших редакторів „Свободи", якого особисто знаємо, то на це віче хто як хто, але я таки піду!

Піду без огляду на дощ чи погоду, буду на тім вічу, хочби мав знова до дому кілька годин спізнитися. Поїду на це віче, чим попаде: „треном", трамваєм, автомобілем, чи якою иншою „чортопхайкою". Навіть коли́би прийшлося мені на це віче туди і з поворотом своїми власними „крокоробами" чалапкати. Це є мій обовязок, до котрого безнастанно взиває мене як і кождого нашого громадянина наш:

„Вічевий Дзвін"!!!

Михайло Беля.

УВАГА! — ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.!

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

— устроює —

ЦЕРКОВ СВ. ВОЛОДИМИРА В ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

В СУБОТУ, 19. ПАДОЛИСТА С.Р.

В ГАЛИ У. Н. ДОМУ

214-16 FULTON ST., ELIZABETH, N.J.

Весь дохід на прикрашенне лавок.

Початок о год. 6.30 вечером.

Вступ 25 центів.

Щиро сердечно запрашає всіх чесних громадян з Елизабет і околиці 268-9

Комітет,

ПОЗІР! МІКІСРАКС І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ БР. СВ. ВОЛОДИМИРА, відділ 91 Укр. Нар. Союза, і СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА при Укр. Церкві Пресв. Діви Марії в McKEES ROCKS, PA.

— відограється —

два гарні представлення

I.

„СИРОТИ"

драма в двох діях пані А. Рибакової

II.

ПЕКЛО В ХАТІ

Р. Сурмача

В НЕДІЛЮ, 20 ПАДОЛИСТА С.Р.

В ГАЛІ УКР. НАР. ДОМУ.

Початок о годині 7-ій вечером.

Вступ 50 ц., діти 15 ц.

Режісер Ст. Лабойко.

Дохід призначений на Сиротинець-Захист при У. Н. Союзі.

Проситься всіх громадян і громадянок місцевих і позамісцевих до численної участи, щоби найскорше збудувати для бідних сиріт свій український захист. Ласкаво запрошує

268 **Комітет.**

ПОРАДИ.

Фляшок з нафтою, бензиною, алькоголем і оливою не треба зіставляти отвореними.

Срібло дуже добре чиститься попелом з цигарів або цигаретків. При цім для обтирання предметів треба уживати вати або мягкої шматки.

Блощиці вигублюються такими способами: змішати терпентину напів з нафтою і мастити цим ті кути ліжка, де гніздяться блощиці; можна також присувати щілини газоліною. Де блощиці загніздяться до того степення, що повисший спосіб є невистарчаючим, то позістає радикальне средство, а се дим сірки, який вживається в слідуючий спосіб: положити на підлогу кавалок залізної бляхи, насипати на неї жаркого вугля, а на це розтертої сірки; перед тим треба позатикати всі щілини, а двері і вікна мусять бути тісно замкнені. В пів години по спаленню сірки двері і вікна втреба поотвирати і цілу кімнату добре вишурувати. В аптиках продається сірку спеціяльно для тої цілі приготовану і знану під назвою „Sulphur candle".

ДІТОЧІ ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖКИ:

МАЛИЙ ТРАГІК (5 осіб)	10 ц.
СЛІДАМИ ТАРАСА (8 осіб)	10 „
РУСАЛКА ДНІСТРОВА (7 осіб)	10 „
РІЗДВО МАРУСІ (6 осіб)	10 „
КОЗАЦЬКІ ДІТИ (8 осіб)	10 „
ДІТОЧЕ СВЯТО (7 осіб)	10 „
ЗБИТОЧНИК (4 осіб)	10 „
ТАРАС ДИТИНА (10 осіб)	10 „
СОНЯШНИК (9 осіб)	10 „
КОНИК СТРИБУНЕЦЬ (5 осіб)	10 „
ЛИСИЦЯ КАЗКА (12 осіб)	10 „
СУД СВ. НИКОЛАЯ (10 осіб)	10 „
ВІНОК НА МОГИЛУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА (8 осіб)	10 „
ВЕЧІР СВ. НИКОЛАЯ (11 осіб)	15 ц.

Замовлення і гроші слати до:

„SVOBODA"

83 Grand St., Jersey City, N. J.

ЖИДИ ОСНУВАЛИ ЯПОНСЬКУ ДЕРЖАВУ?

Здавна займаються історики питанням, де поділися десять племен Ізраїля після зруйнування північної палестинської держави в 722 році перед Христом. Тоді тих Жидів асирійський король Саргон забрав у полон і з того часу нічого не було чути про них. У новіших часах історики добачували нащадків тих десять племен у чорних Жидах Абісинії та еменітських Жидах, що живуть у глибині Арабії. Але також в Індіях, Китаю й Японії є кілька тисяч Жидів, які живуть від багато тисячеліть, а найправдоподібніше не походять від европейських Жидів. Три тисячі Жидів, що живуть у Японії, самі вважають себе нащадками тих, що дісталися в асирійський полон. Японський вчений Йошітомі поставив тепер новий науковий здогад. На його думку є велике расове споріднення між вимираючим народом Басків, Жидами і Японцями. Баски, що живуть у Гасконії, Піренеях і в деяких частях Італії, пригадують не лише будовою тіла Японців, а японський вчений хоче добачувати також споріднення у їх мові. Так примірои, японське слово „музоко" й баскійське „мутіко", значить хлопець; мужеський значить у тих обох мовах „озу" й „оза", жіночий „ме" й „еме". Учений Ішікава, що є заразом звісним соціялістичним провідником, доказує, що Баски на мандрівках перейшли також Палестину й Мезопотамію та перемішалися там із „пропавшими племенами" Ізраїля. Потім вони перемандрували цілу Азію й оснували японську державу.

Нема хліба без праці.
Згода будує, незгода руйнує.

Те, що не можна змінити, лучше забути.

Серце є осідком добра й зла, чесноти й гріха.

Не шукай лиха, само тебе найде.

К Великодню сорочка хоч лихенька, аби біленька, а к Різдву хоч сирова, аби нова.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ПАРСОНС, ПА. Дається до відома всім членам відділу 48-го, що місячний і спеціяльний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20-го падолиста, о годині 1-ій пополудни. Всі члени мають явитися на сей мітінґ; неявившийся член заплатить 2 дол. кари, а урядник 3 дол., бо є важні справи. — Стефан Карбовничек, предс.

БОФАЛО, Н. Й. Бр. св. О. Николая, від. 127, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20-го падолиста, як звичайно. На мітінґу повинні явитися усі члени, бо є важна справа до полагодження. — Павло Володко, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20-го падолиста, о год. 2-ій попол. точно, в гали, де звичайно. Обовязком є кождого члена бути присутним на мітінґу, бо є важні справи до полагодження, як відсвяткованне 19-літної річниці заложення братства і вибір комітету балевого, та инші важні справи. Довгуючим членам пригадується, щоб прийшли і вирівнали свої залеглости, бо инакше будуть суспендовані. Члени, котрі мають вписані діти в У. Н. Союзі, мають вирівнати вкладки за них, бо инакше будуть вичеркнені. В сім місяци будемо принимати до Бр. і У. Н. Союза без оплати вступного, тому члени повинни постаратись, щоб їх кревні і знакомі вписались в члени. — М. Бінашевський, предс.; А. Іванів, секр.

ЦЕНТРАЛІЯ, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 90, повідомляє своїх членів, місцевих і позамісцевих, що звичайний мітінґ відбудеться 20. падолиста в гали церковній, сейчас по Сл. Божій. Проситься всіх членів явитись на означений час, а передовсім просиься довгуючих членів вирівнати свої залеглости, щоб можна приготовити книжки до контролі на слідуючий мітінґ, то є річний, в грудни. — І. Лупацій, предс.; Мих. Михайлечко, кас.; І. Чепа, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. І. Франка, від. 83, повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20. падолиста, о 1-ій год. пополудни в домі Горожан, 847 N. Franklin St. Проситься членів прийти і вирівнати свої вкладки. — М. Клапко, секр.

ІРІ, ПА. Бр. св. Петра і аПвла, від. 40, повідомляє своїх членів, що звичайний мітінґ відбудеться в неділю, 20. падолиста, о 3-ій годині пополудни під ч. 908 Тесс Евні. На той мітінґ проситься всіх членів, бо є важні справи до обговорення. Неявившийся член заплтаить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — В. Юрчан, предс.; І. Паробій, кас.; Й. Вітковський, секр.

УВАГА! ТРЕНТОН, Н. ДЖ.! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНЦІВ М. ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

— відбудеться —

В СУБОТУ, ДНЯ 19-ГО ЛИСТОПАДА 1927 РОКУ

о годині 7.30 вечером

НА УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛІ, 18 WOODLAND STREET, TRENTON, N. J.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

Це народне свято попередить панахида о год. 7-ій, яку відправиться в укр. православній церкві. В святі візьмуть участь красші сили місцевих Українців.

Святочну промову виголосить др. В. Клодницький з Шикаго.

Чистий дохід призначений на укр. інвалідів. Вступ на галю 50 центів. Всіх Українців запрошуе — Комітет. 268

ПОЗІР! PERTH AMBOY І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

УКР. ТОВ. СУСПІЛЬНА ПОМІЧ СЕЛУ ЧЕРЧЕ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20-ГО ПАДОЛИСТА 1927 РОКУ

ВЕЛИЧАВІ ВЕЧЕРНИЦІ

В ГАЛИ ІВ. ВАВЕРЧАКА, 782 STATE ST., PERTH AMBOY, N. J.

Початок о год. 3-ій пополудни. — Вступ 25 ц. від особи.

Дорогі Родимці Односельчани! Прийдіть всі як один на закінченне мясниць і відсвяткуємо 10-літні роковини істнованя нашого комітету. Просимо також наших краянів з Ню Бронзвік, Менвіл, Ньюарку до численної участи, бо буде добра нагода забавитися. Музика своя буде грати крайові танці. Будуть ріжного рода несподіванки. Хто не прийде, буде жалувати. За добру забаву ручить — **Комітет с. Черче.** 267-8

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й.! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛ. ПАРОХІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА

— уряджує —

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЗАР

ВІД 12. ДО 20. ПАДОЛИСТА С. Р.

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛИ

під ч. 334-336 Іст 14-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

Галя Базару буде отворена кождого дня від 8-мої вечером до 12-тої ночію.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ

262,6,8 **Комітет.**

НОВІСТЬ! ФІЛАДЕЛФІЙЦІ! НОВІСТЬ!

НАНОВО ОТВОРЕНИЙ СКЛАД МЕБЛІВ

Отсим повідомляється Укрнінців Филаделфії і околиці, що підписаний отворив СКЛЕП МЕБЛІВ і уряджень домових під числом 4218 Germantown Ave., Nicetown, Phila, Pa.

На складі є урядження і умебльовання цілих домів і поодиноких кімнат. Річи найновійшої моди, а ціни приступні.

Коли хто потребує: ліжок, пружин, матераців, коців, ковдр, подушок, піря, диванів, хідників, цират, лінолеум, всякого рода шаф, печей, столів і т. п., нехай зайде до: 245—

СКЛЕПУ ТОРГОВЛІ МЕБЛІВ ІВАНА ПЕЛЕНСЬКОГО

4218 GERMANTOWN AVE., PHILADELPHIA, PA.

ПАНОВЕ СЕКРЕТАРІ І УРЯДНИКИ ТОВАРИСТВ І БРАТСТВ!

ВАМ ВІДОМО, ЩО НАША ФІРМА ВИРОБЛЯЄ ВСЯКІ РІЧИ БЕЗ ЯКИХ ВАШІ БРАТСТВА ЧИ ТОВАРИСТВА НЕ МОЖУТЬ ОБІЙТИСЬ.

Коли Ваше Братство чи Товариство потребує народного або американського прапора, церковних хоругов, лент, відзнак, шапок або инших річий, то зверніться до нас з замовленнем.

МИ Є САМІ ФАБРИКАНТАМИ І ТОМУ У НАС ДІСТАНЕТЕ ДОБРУ РОБОТУ, А МАТЕРІЯЛ ЛІПШИЙ І В ДЕШЕВШІЙ ЦІНІ ЯК ДИІНДЕ.

ЦІНИ НАШИХ ПРАПОРІВ:

Американський прапор:

2x3 стіп	3x5 стіп	4x6 стіп	5x7 стіп
$2.50	$4.00	$5.00	$7.00

Український прапор з гербом на обі сторони:

2x3 стіп	3x5 стіп	4x6 стіп	5x7 стіп
$3.25	$6.00	$7.00	$10.00

Кожде Товариство, чи Братство потребує все до публичних виступів, як паради, пікніки і прогульки, виступити з своїми прапорами, відзнаками і лентами в шапках.—Просимо щиро всіх Українців удаватись до нас з повним довірєм, бо ми ручимо за тревалість і красу замовлених у нас річий Ми уділимо Вам всяких інформацій і вишлемо Вам сейчас наш катальог з взірцями і подамо Вам докладну ціну. Не відкладайте але пишіть на адресу:

EAGLE REGALIA COMPANY
115 Nassau St., New York, N. Y

БАНКИТИР УМЕР

Комедія з сільського життя на три дії.

Виступає в сій штуці 14 осіб. — Ціна 35 центів.

Замовлення слати до книгарні „Свободи".

„SVOBODA", 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ГЕМПСТЕД, Н. Й.

Віче й збірка на потерпівших від повені.

В неділю, 23. жовтня, відбулися в салі огневої сторожі збори, скликані тов. Запорожська Січ, відділ 327 У. Н. Союза. І. Ґречин пояснив, у якій ціли скликано сі збори. Він сказав, що їх скликано, щоби застановитися над тим, як помогти нашим землякам у Старім Краю, які потерпіли від повені. Опісля покликав на бесідника гр. Ю. Павчака. Гр. Павчак у своїй палкій і зворушаючій бесіді представив положення наших братів, що потерпіли від страшної повені. Відтак завізвав присутних до складання обильних жертв, щоби ратувати тисячі наших братів від голодової смерти. І видко, що у нашій громаді ще жевріє любов до Рідного Краю, бо присутні почали вставати зі своїх місць і приходити до стола та складати після своєї можности жертви на потерпівших. І так зложили:

Тов. Укр. Запорожська Січ, від. 327 У. Н. Союза $50.00; Від уряду братства св. Михаїла $20.00; К. Колиш $10.00; Д. Чопик $7.00; І. Ґречин $6.00; по $5.00: М. Катола, А. Думенчук; по $4.00: Г. Маланчук, Д. Ґімбаль, І. Сеник, М. Нижинкевич; М. Кирич $3.00; по $2.00: О. Скляник, І. Іванів, М. Ковальський, А. Бучко, М. Владика; по $1.00: Т. Маланчук, М. Баран, І. Ярмонюк, І. Тимців, О. Федак, Й. Коваль, П. Загородний, Н. Ковальський, Д. Ковальський; по 50 ц.: Савицький, Олекса, Н. Н.; $2.00 від одної особи без поданого імени через те, що комітет помилився при списі жертводавців.

Разом $144.00.

Розхід $5.00 за галю, остає $139.00.

Опісля секретар віча гр. Г. Маланчук перечитав імена жертводавців. Предсідатель віча подякував гр. Павчакови за його труд і просив його прибути ще другий раз, коли треба буде промовляти на вічу. По тім вибрано на внесок гр. Маланчука сталий комітет, який мав би заниматися збірками на Старий Край. До сього комітету вибрано: І. Ґречина як голову, О. І. Іванюка писарем, А. Д. Чопика касієром, а також Г. Маланчука, М. Кирича й Контраша. Гроші рішено вислати до Старого Краю через „Обєднання".

І. Ґречин; Г. Маланчук; М. Кирич.

КЛІВЛЕНД, О.

Апостольство молитви для потерпівших від повені.

Залучаю чек на $20.00 для потерпівших від повені від **Апостольства молитви** при церкві св. Петра і Павла у Клівленд, О.

Це друга збірка від Апостольства молитви; разом $50.

о. Л. Левицький.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Комітет Будови Народного Дому в Дунаєві на поміч потерпівшим від повені.

Підчас нарад над допомогою при будові Народного Дому в Дунаєві, на заклик члена комітету М. Фенчинського, зібрали комітетові між собою суму десять долярів на потерпівших від повені, котрі сейчас вислано почтовим переказом до „Обєднання".

За Комітет Будови Народного Дому в Дунаєві:

С. Мудрейко.

ЧЕТВЕРТИЙ КОНГРЕС ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ

(ПРОТОКОЛ НАРАД).

(6)

Третим з ряду забирає голос секретар „Обєднання" Др. Лука Мишуга.

(Звіт цей друкований в „Свободі" ч.: 255, 256 і 257).

Іменем контрольної комісії здає звіт предсідник контрольної комісії, о. Лев Левицький. Контрольна Комісія заявляє, що книги „Обєднання" знайшла як в найкращому стані та порядку, — та що фінансовий звіт касієра годиться з контролею, яка цей звіт потверджує.

Щоби мати докладний і наглядний образ сили „Обєднання", о. Л. Левицький завдав собі труду і виписав всі громади, які піддержували „Обєднання" в послідним році, подає суми, прислані в той час „Обєднанню"; о. Левицький зазначує, що ми зростаємо в силу тоді, коли потрафимо завести в себе солідарність та карністсь.

„Обєднання" повинно створити національну карність і зменшити перешкоди, що шкодять розвоєви „Обєднання".

Контрольна комісія подає, що в 1927 році, себто до 25-го жовтня 1927, зложили свої жертви на край через Обєднанне слідуючі громади:

Громада	Сума
Укр. Народ. Союз	$1,100.00
Nsw York, N. Y.	1,986.02
Cleveland, Ohio	1,416.55
Jersey City, N. J.	819.01
Yonkers, N. Y.	466.75
Hamtramck, Mich.	462.90
Auburn, N. Y.	426.41
Philadelphia, Pa.	511.21
Chicago, Ill.	610.00
Perth Amboy, N. J.	393.70
Newark, N. J.	621.54
McKees Rocks, Pa.	233.72
Cohoes, N. Y.	496.35
Syracuse, N. Y.	457.80
Allentown, Pa.	272.40
Joliet, Ill.	127.75
Bayonne, N. J.	153.22
Minersville, Pa.	205.03
Shenandoah, Pa.	166.11
Brooklyn, N. Y.	124.75
Carnegie, Pa.	312.45
Boston, Mass.	171.10
Youngstown, Ohio	292.26
Buffalo, N. Y.	266.80
Jamaica, N. Y.	124.40
Arnold, Pa.	100.00
Woonsocket, R. I.	403.50
St. Louis, Mo.	186.80
Northampton, Pa.	181.45
Trenton, N. J.	295.75
Chester, Pa.	167.44
Shamokin, Pa.	222.34
New Britain, Conn.	106.75
Ansonia, Conn.	180.47
Troy, N. Y.	188.10
Amsterdam, N. Y.	249.49
Ford City, Pa.	171.80
Bristol, Conn.	100.00
Elizabeth, N. J.	324.00
Detroit, Mich.	120.00
West Easton, Pa.	86.08
Nanticoke, Pa.	73.20
Toledo, Ohio	66.30
Hartford, Conn.	92.16
Bridgeport, Pa.	89.66
Iselin, Pa.	92.00
Astoria, L. I., N. Y.	67.60
Tames, W. Va.	53.00
Carteret, N. J.	63.10
Hazleton, Pa.	56.00
Minneapolis, Minn.	249.82
Woodland, Pa.	100.15
Riverhead, N. Y.	88.00
Johnstown, Pa.	102.18
Herkimer, N. Y.	74.00
Bloomfield, N. J.	77.07
Elmira, N. Y.	41.72
New Haven, Conn.	79.09
Manchester, N. H.	74.00
Boundbrook, N. J.	50.00
St. Clair, Pa.	52.54
Rochester, N. Y.	174.00
Janette, Pa.	53.65
Terryville, Conn.	95.00
Spring Valley, N. Y.	48.25
Niagara Falls, N. Y.	38.15
Paterson, N. J.	33.00
Stamford, Conn.	32.85
Bridgeport, Conn.	29.25
McKeesport, Pa.	129.00
Parson, Pa.	46.00
Passaic, N. J.	53.75
Centralia, Pa.	79.50
St. Francisco, Cal.	41.90
Ludlow, Mass.	31.00
Eastport, N. Y.	33.22
Scranton, Pa.	40.50
Frackville, Pa.	67.00
Tams, W. Va.	29.00
Orange, Conn.	20.00
Plainfield, N. J.	21.00
Akron, O.	41.25
Richmondville, N. Y.	50.00
Camden, N. J.	20.20
Erie, Pa.	18.00
Rosford, Ohio	48.75
Buttler, Pa.	25.00
Providence, R. I.	25.50
Olien, N. Y.	25.00
Pantucket, R. I.	23.00
Pittsfield, Mass.	20.00
Palmerton, Pa.	22.00
Ambridge, Pa.	16.00
Peoria, Ill.	14.00
Campbell, Ohio	12.00
Wheelling, W. Va.	26.10
McAdoo, Pa.	21.30
Watervliet, N. Y.	28.80
Wilmington, Del.	12.25
Houston, Tax.	12.00
Worchester, Mass.	57.00
Osone Park, N. Y.	20.00
Matuchet, N. Y.	18.82
Fordson, Mich.	12.25
Millville, N. J.	10.00
Shelburn Falls, Mass.	12.00
Long Beach, L. I.	8.00
Raritan, N. J.	10.00
Turp, Wis.	20.15
Reading, Pa.	16.10
Pittsburgh, Pa.	5.00
Wilkes Barre, Pa.	5.00
Curtis Bay, Md.	5.00
Ruthland, W. Va.	15.00
Whitney, Pa.	15.00
Musquegon, Mich.	38.07
Montclair, Pa.	25.06
Taftville, Conn.	20.00
Howe Cave, N. Y.	10.00
Portland, Oreg.	4.00
Majestic, N. Y.	2.00
West Hampton Beach, N. Y.	12.65
Hicksville, Pa.	12.90
Mahanoy Plane, Pa.	12.50
Manville, R. I.	25.00
Campbell, Ohio	10.35
Philipsburg, N. J.	10.00
Belfield, N. D.	26.73
Worcasten, Pa.	5.00
Beach Button, W. Va.	2.00
Osolin, Call.	2.00
Glasbury, Conn.	1.00
Baltimore, Md.	14.00
Lorain, Ohio	69.93
Smoke Run, Pa.	30.50
Mahanoy City, Pa.	15.47
Rahway, N. J.	6.00
Bentleyville, Pa.	5.00
Ramsey, Ohio	3.00
New Haven, Conn.	63.00
Pincoming, Mich.	2.00
Northumberland, Pa.	9.50
New Castle, Pa.	4.00
Amherst, Mass.	2.00
Bairford, Pa.	6.00
Waterbury, Conn.	10.00
Greenbrook, Conn.	11.00
Yorkville, Ohio	5.00
Shelton, Conn.	13.50
E. Towstown, Mass.	3.00
Barnesboro, Pa.	7.00
Willington, Conn.	1.00
Stradford, Conn.	6.00
Altoona, Pa.	10.00
Plainboro, Pa.	9.00
Edwardsville, Pa.	9.00
Augusta, Ga.	3.00
Rome, N. Y.	9.10
Singaw, Mich.	9.00
Manville, N. J.	6.00

Як бачимо, є деякі громади, як вказує докладний випис контрольної комісії, посилали до „Обєднання" дуже малі суми, а велика скількість зовсім не посилала. Ті громади або цілком сплять, що дуже правдоподібне, або посилають до краю иншою дорогою.

О тут то є і ці перешкоди, що стоять на дорозі розвоєви „Обєднання" — а заразом дають богато неприємностий краєвим установам, які часто одержують грошеві перекази банків, та, **на жаль, не знають, від кого і на що.** І часто краєві установи одержують ще листи повні докорів та обид — зовсім незаслужених, чого доказом лист о. Залітача зі Скрентон, який о. Левицький відчитує.

А це можна оминути лиш тоді, коли весь загал зрозуміє, що повинен у нас бути один центр, до якого належить слати всі збірки.

Контрольна Комісія опрокидує закиди, що „Обєднання" видає богато гроший на свої видатки — о. Левицький підносить заслугу та труд уряду „Обєднання" і ставить внесок: ухвалення „вотум" довіря уступаючому урядови.

Після цього Др. Мишуга відчитує політичні резолюції, які передано Резолюційній Комісії.

Тому, що вже була 1. година, **гр. Ядловський ставить внесення, підперте о. Левицьким, щоби наради перервати на протяг одної години.**

Внесення це принято — і предсідник звільнив делеґатів на одногодинну перерву на обід.

(Дальше буде).

ПОДЯКА.

КЕМПБЕЛ, О.

Я низше підписаний, член від. 218 У. Н. Сбюза, складаю щиру подяку Головному Урядови У. Н. Союза за уділення мені запомоги з „Фонду Запомогового" в сумі 75 долярів, котрі вратували мою родину перед голодуванням і нуждою. Дякую теж місцевим урядникам і членам відділу, що навідувалися до мене у шпиталі, а моїй родині виплачували запомогу.

Моїм найгорячійшим бажанням є, щоби наша славна організація У. Н. Союза побільшився в десятеро й щоби кождий Українець в Америці належав до нашого славного Батька Союза.

Іван Клюс,
член 218 від. в Кемпбел, О.

Кожна втрата учить чоловіка бути розумніщим.

Оминайте обох: дурня й вдаючого святого.

Без здоровля нема богацтва.